

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123427381
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Káčerová
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2025:6123427381.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV pred sudkyňou JUDr. Dana Káčerovou v právnej veci žalobcu: AUTOOPRAVY Geci Borov, s.r.o., so sídlom Podhrunkovská 1A/2635, 093 02 Vranov nad Topľou, IČO: 43884849, zastúpeného: AZARIOVÁ & RUŽBAŠÁN Law firm s.r.o., so sídlom Kmeťova 26, 840 01 Košice proti žalovanej: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, o zaplatenie 726,05 € spolu s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 726,05 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 726,05 € od 16.08.2023 do zaplatenia, na účet číslo IBAN: A. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v B. C., D., všetko v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent (100%).

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 30.10.2023, následne postúpenou konajúcemu súdu dňa 18.12.2023, sa domáhal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 726,05 € spolu s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že 30.06.2023 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo HYUNDAI I30, EČV: E., ktoré v čase vzniku poistnej udalosti patrilo právnenému predchodcovi žalobcu. Predmetnú škodu na motorovom vozidle spôsobil vodič povinne zmluvne poisteného vozidla u žalovanej. Žalovaná škodovú udalosť po jej ohlásení zaregistrovala ako poistnú udalosť, ktorú viedla pod č. 9571781921.

Náklady na opravu motorového vozidla boli faktúrou vystavenou žalobcom ustálené na sumu 2 981,02 € s DPH. Poškodený si nárok na náhradu škody uplatnil u žalovanej, ktorá nárok na náhradu škody krátila titulom neprimeraných nákladov na cenu práce pre neautorizované servisy a nepriznala poškodenému ani nárok vynaložený na lakovací materiál v uplatnenej 40C/91/2023 2

sume faktúrou. Žalovaná v rámci likvidácie poistnej udalosti priznala poškodenému nárok - lakovaniu konštantu iba 100%. Poškodený uzatvoril so žalobcom zmluvu o postúpení pohľadávky.

Žalobca ako aktívne vecne legitimovaný subjekt si voči žalovanej uplatnil nárok s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej zákon o PZP) s poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 zákona o PZP.

Vo vzťahu k výške uplatneného nároku žalobca poukázal na ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého uhrádza sa skutočná škoda a to čo poškodenému ušlo.

Žalobca v žalobe uviedol s poukazom na rozhodovaciu prax súdov Slovenskej republiky, že právo na náhradu škody vzniká už samotným vznikom škody a nie až opravou poškodeného motorového vozidla. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaná postupovala v rozpore s platnou právnou úpravou, keď krátila poistné plnenie z dôvodu, že žalobca za jednu normohodinu práce účtoval sumu 42 €/hodina. Takto

účtovaná suma, podľa vyjadrenia žalobcu, je porovnateľná s inými autoservismi vykonávajúcimi opravu poškodených motorových vozidiel. V tomto kontexte žalobca poukázal na ceny autoservisov v danom regióne. Žalobca uviedol, že pri oprave poškodeného motorového vozidla postupoval tak, aby motorové vozidlo bolo z technického a funkčného hľadiska rovnako prevádzkyschopné ako pred škodovou udalosťou. Oprava motorového vozidla bola realizovaná účelne a smerovala len k odstráneniu následkov škodovej udalosti a jej cieľom a zmyslom bolo, aby poškodené motorové vozidlo spĺňalo rovnaké kvalitatívne, funkčné a estetické kritériá ako pred škodovou udalosťou, respektíve poistnou udalosťou. Zároveň sa žalobca nestotožnil s rozlišovaním autoservisov na autorizované a neautorizované, ktoré rozlíšenie nemá oporu v zákone. Žalobca ako autoservis vykonal riadne a kvalitne opravu poškodeného motorového vozidla a preto nie je dôvod na krátenie nároku na náhradu škody z dôvodu, že poškodený využil služby žalobcu ako servisu a nie iného autoservisu. Nemôže byť na ujmu poškodeného, keď si vyberie určitý servis, ktorý vykonáva opravu poškodeného motorového vozidla.

Žalobca sa taktiež nestotožnil s krátením poistného plnenia, respektíve nákladov na lakovací materiál. Žalobca v žalobe uviedol, že poškodené motorové vozidlo malo pred škodovou udalosťou nanesený lak metalízu, ktorý bolo potrebné naniesť v dvoch vrstvách.

Žalobca v žalobe uviedol, že oznámenie žalovanej o poskytnutí poistného plnenia doručované poškodenému je nezrozumiteľné a nepreskúmateľné z dôvodu, že žalovaná v oznámení riadne neuviedla, na základe akých skutkových okolností nepriznala cenu normohodiny a lakovacej konštanty. Žalovaná svojím konaním porušila ustanovenie § 11 ods. 6 písm. b) zákona o PZP. Žalobca konanie žalovanej vo vzťahu k ustáleniu nákladov na opravu motorového vozidla vyhodnotil ako svojvoľné konanie, ktoré nie je možné, vzhľadom na platnú právnu úpravu, akceptovať. Žalovaná bola povinná riadne realizovať šetrenie poistnej udalosti a bola povinná svoje závery riadne odôvodniť. 40C/91/2023 3

Žalobca si nárok voči žalovanej uplatnil aj spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania, keďže žalovaná listom zo dňa 01.08.2023 oznámila žalobcovi závery zo šetrenia poistnej udalosti a poistnú udalosť, podľa vyjadrenia žalovanej, žalovaná ukončila ku dňu 31.07.2023. Z dôvodu, že žalovaná nezaplatila náklady na opravu motorového vozidla v celom rozsahu, ktoré boli vynaložené na opravu vozidla dostala sa do omeškania so zaplatením poistného plnenia, respektíve plnenia titulom náhrady škody odo dňa 16.08.2023.

Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

Žalobca spolu so žalobou doručil súdu listinné dôkazy: správu o nehode doručovanú žalovanej účastníkmi poistnej, resp. škodovej udalosti, faktúru č. 23104 vystavenú žalobcom za opravu motorového vozidla na sumu 2 981,02 € spolu s DPH doručovanú žalobcom poškodenému, kalkuláciu opravy č. 9571781921 zo dňa 21.07.2023, oznámenie o poistnom plnení vypracované žalovanou dňa 01.08.2023 doručované žalobcovi ako autoservisu, v zmysle ktorého žalovaná na účet autoservisu - žalobcu zaplatila sumu 2 254,97 €, zmluvu o postúpení pohľadávky uzatvorenú medzi poškodeným a žalobcom dňa 11.10.2023, cenník služieb autoservisov.

2. Súd žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu sp. zn. 25Up/1731/2023 dňa 10.11.2023. Voči platobnému rozkazu žalovaná doručila súdu včas odpor, v zmysle ktorého žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Žalovaná nespochybnila skutkový stav, na základe ktorého došlo k škodovej udalosti, v dôsledku ktorej bolo poškodené motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu motorovým vozidlom povinne zmluvne poistené žalovanej. Taktiež žalovaná nespochybnila, že škodová udalosť bola nahlásená žalovanej dňa 30.06.2023, ktorú žalovaná zaevidovala pod číslom v žalobe uvedenom.

Taktiež žalovaná nespochybnila, že žalobcom bola jej doručená faktúra č. 23104 zo dňa 27.07.2023, ktorou žalobca vyfakturoval cenu opravy na sumu 2 981,02 € spolu s DPH.

Žalovaná v odpore uviedla, že listom zo dňa 01.08.2023 oznámila žalobcovi, že dňa 31.07.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti a poukázala žalobcovi poistné plnenie v sume 2 254,97 € na jeho účet.

Žalovaná v odpore uviedla, že pri výpočte poistného plnenia boli žalobcovi priznané primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 € bez DPH/hodina, ktoré podľa vyjadrenia žalovanej zodpovedajú priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia žalovaná priznala aj primerané náklady na lakovací materiál počítané v kalkulačnom programe. Žalovaná v odpore uviedla, že cena náhradných dielov bola žalobcovi priznaná v plnej výške na základe doloženej faktúry a na základe doručených nadobúdacích dokladov. Žalovaná v odpore uviedla, že žalobca v žalobe nezdôvodňuje, prečo navýšil lakováciu konštantu na 130 %. Žalovaná priznala lakováciu konštantu vo výške 100 % a pri výpočte vychádzala z údajov výpočtového programu Audatex, ktorý obsahuje databázu motorových vozidiel aj s údajmi o receptúre laku toho - ktorého vozidla. Žalovaná uviedla, že ak lak motorového vozidla Hyundai I30 vo svojej

receptúre obsahuje okrem základnej vrstvy ešte aj 2 vrstvy laku, v programe Audatex je tento údaj nahraný a základná konštanta 100 % už v 40C/91/2023 4

sebe zahŕňa aj požadované dve vrstvy laku. Z uvedeného dôvodu program Audatex počíta stále s maximálnou konštantou vo výške 100 % a navýšiť lakováciu konštantu nad 100 % možno len dodatočne manuálnym zásahom. V tomto kontexte žalovaná uviedla, že navýšiť lakováciu konštantu manuálnym zásahom nad 100 % je potrebné iba vo výnimočných prípadoch, keď databáza programu Audatex neobsahuje istý špecifických druh laku. Žalovaná uviedla, že takýto prípad však nebolo možné aplikovať na motorové vozidlo Hyundai I30 a žalobca neodôvodnil a ani nepreukázal takéto manuálne navýšenie lakovacej konštanty.

Žalovaná zároveň uviedla, že v rámci vystavenej kalkulácie na opravu motorového vozidla, na základe ktorej poskytla žalobcovi poistné plnenie aj táto kalkulácia obsahuje údaj o tom, že bola zohľadnená pri výpočte poistného plnenia dvojvrstvová metalíza. Žalovaná uviedla, že rovnako aj žalobca použil pri výpočte rovnaký kalkulačný program, pričom tiež zohľadnil potreby dvojvrstvovej metalízy, avšak bezdôvodne túto lakováciu konštantu navýšil na 130 %.

Žalovaná s poukazom na znenie § 4 ods. 2 zákona o PZP, § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP konštatovala, že práve žalobca je povinný svoj nárok na náhradu škody riadne preukázať, pričom podľa vyjadrenia žalovanej tak neurobil. Žalovaná mala za to, že žalobca nepreukázal realizáciu nadmerného lakovania poškodeného motorového vozidla.

Vo vzťahu k nároku na náhradu škody žalovaná uviedla, že sa uhrádza iba skutočná škoda s poukazom na ustanovenie § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa vyjadrenia žalovanej cena opravy, ktorá bola uvedená vo faktúre nie je výškou skutočnej škody vzniknutej na motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti. Žalovaná uviedla, že zo strany autoservisov môže dochádzať a aj dochádza k nedôvodnému navýšeniu celkovej ceny opravy motorových vozidiel za účelom vlastného obohatenia sa a obzvlášť v prípadoch, keď cenu opravy poškodeného motorového vozidla hradí poisťovňa. Žalovaná v tomto kontexte poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 1331/2001 zo dňa 20.8.2002, podľa ktorého za skutočnú škodu na veci treba považovať takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodovou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť na uvedenie veci do predošlého stavu.

Žalovaná konštatovala, že postupovala správne, ak žalobcovi ako servisu, ktorý vykonal opravu poškodeného motorového vozidla poskytla plnenie, ktoré predstavuje primerané náklady na opravu poškodeného motorového vozidla v rozsahu zodpovedajúcom skutočnej škode vzniknutej na poškodenom motorovom vozidle. Žalovaná uviedla, že žalobca ako autoservis realizujúci opravu poškodeného motorového vozidla neadekvátne navýšil množstvo lakovacieho materiálu a prác, ako aj vyfakturoval neprimerane vysokú cenu normohodín a týmto spôsobom, podľa vyjadrenia žalovanej, nedôvodne navýšil náklady primerané vzhľadom k poškodeniu motorového vozidla.

Žalovaná spolu s odporom doručila rámcové zmluvy so zmluvnými neautorizovanými autoservismi spolu s cenníkmi za účelom preukázania ceny prác v súvislosti s opravami motorových vozidiel, v zmysle ktorých sú uvedené ceny od 16,60 € bez DPH po sumy 21,50 € bez DPH. Žalovaná taktiež doručila cenníky neautorizovaných servisov z bratislavského 40C/91/2023 5

regiónu, podľa ktorých sú ustálené cenníky za práce realizované autoservismi od 18,50 € bez DPH do 21€ s DPH.

Žalovaná zároveň v odpore namietla, že by porušila ustanovenie § 11 ods. 6 zákona o PZP. Žalovaná si svoju povinnosť podľa uvedeného ustanovenia splnila a teda nemohla sa dostať do omeškania s platením poistného plnenia.

Žalovaná žiadala žalobu na základe jej obrany celom rozsahu zamietnuť.

Žalovaná spolu s odporom doručila listinné dôkazy: kalkuláciu č. 9571781921 zo dňa 31.07.2023, rámcové zmluvy o spolupráci v oblasti opráv motorových a prípojných vozidiel uzatvorené medzi žalovanou a zmluvnými neautorizovanými autoservismi, cenníky služieb autoservisov, na obsah ktorých poukazovala v odpore.

3. Žalobca súdu doručil vyjadrenie k odporu, v zmysle ktorého konštatoval, že žalovaná pri šetrení poistnej udalosti správne nepoužila systém Audatex. Žalovaná nepreukázala, že žalobcom účtované množstvo lakovacieho materiálu a prác nezodpovedá potrebe konkrétnej opravy. Žalovaná bola povinná uviesť, prečo mal byť použitý iný lakovací koeficient ako použil žalobca. V tomto kontexte žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/75/2020 zo dňa 30.09.2020. Žalobca pri zdôvodnení výšky uplatneného nároku opäť poukázal na znenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. d) zákona o PZP.

Žalobca uviedol, že výška nároku na poskytnutie náhrady škody sa odvíja od výšky vzniknutej škody ako takej. Žalobca sa žalobou domáha náhrady sumy za skutočne vykonanú a fakturovanú opravu motorového vozidla, ktoré bolo poškodené v dôsledku poistnej udalosti zapríčinennej povinne zmluvne poisteným u žalovanej.

Žalobca uviedol vo vyjadrení, že dostatočným spôsobom preukázal použitie lakovacej konštanty vo výške 130 % kalkuláciou doručenu spolu so žalobou. Práve žalovaná v odpore, podľa vyjadrenia žalobcu, neuviedla žiadny právny dôvod, pre ktorý uplatnený nárok žalobcom krátila. Na podporu svojej argumentácie žalobca poukázal na rad rozhodnutí vydaných Krajským súdom v Prešove, v Košiciach, ako aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR.

Vo vzťahu k argumentácii žalovanej uvedenej v odpore, že cena opravy, ktorá je uvedená vo faktúre nie je výškou skutočnej škody vzniknutej na motorovom vozidle v dôsledku škodovej udalosti a že ide iba o cenu opravy, ktorá je závislá od cenotvorby jednotlivých autoservisov žalobca uviedol s poukazom na ustanovenie § 797 ods. 2 Občianskeho zákonníka, že na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje ako hodnoverný doklad faktúra o oprave vozidla. Právna skutočnosť, ktorá podmieňuje vznik nároku, je škodová udalosť, na výšku škody, respektíve jej rozsah nemá vplyv skutočnosť aký servis opravu vykonal a či vôbec takúto opravu vykonal. Fakturácia predstavuje vyčíslenie nároku podľa ustálenej rozhodovacej praxe súdov, keďže opravu realizoval autoservis, na preukázanie oprávnenosti poistného plnenia postačuje, že faktúra bola autoservisom vystavená.

Vo vzťahu k limitácii normohodiny a vo vzťahu k rozlišovaniu autoservisov žalobca uviedol, že žalovaná v oznámení o poistnom plnení priznala sadzbu za normohodinu vo výške 21 € 40C/91/2023 6

bez DPH, no žiadnym spôsobom nepreukázala, na základe čoho dospela k takémuto určaniu normohodiny. Taktiež nemôže obstať argumentácia žalovanej, že tento nárok krátila z dôvodu rozlišovania, či oprava poškodeného motorového vozidla bola uskutočnená v zmluvnom autorizovanom servise príslušnej poisťovni alebo v nezmluvnom neautorizovanom servise. Argumentácia žalovanej v tomto rozsahu nemá oporu v zákone o povinnom zmluvnom poistení ani v Občianskom zákonníku.

Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že v prejednávanej veci následkom škodovej udalosti vznikla na motorovom vozidle poškodeného škoda, ktorú si dal poškodený opraviť v servise žalobcu. Žalobca ako servis vykonávajúci opravy motorových vozidiel opravu poškodeného vozidla realizoval za účelom odstránenia následkov škodovej udalosti a za účelom navrátenia motorového vozidla do pôvodného stavu pred škodovou udalosťou. Podľa vyjadrenia žalobcu nemôže byť na škodu poškodenému, že poisťovne podľa svojho delenia a kritérií, ktoré nemajú oporu v právnej úprave Slovenskej republiky a ani EÚ, kráti výšku nároku na náhradu škody poškodeným v závislosti od toho, kde si dá poškodený motorové vozidlo opraviť - teda či v autorizovanom alebo v neautorizovanom servise. Žalobca uviedol, že opravu realizoval technologickým postupom zodpovedajúcim danému typu a značky motorového vozidla. Predložil cenníky iných autoservisov v danom regióne, z ktorých vyplýva, že žalobca si za opravu poškodeného vozidla účtoval cenu obvyklú v danom regióne. Žalobca uviedol, že žalovaná v stanovenej cene za vykonanú prácu nezohľadňuje, aká oprava sa má vykonať, či sa majú realizovať mechanické lakovacie práce, o aký typ auta presne ide, taktiež nezohľadňuje podmienky, ktoré výrazne ovplyvňujú výšku opravy. Žalovaná argumentuje pri svojej obrane primeranou cenou, no súdy vo svojich rozhodnutiach porovnávajú cenu obvyklú za vykonanú prácu autoservisom. Cenou obvyklou je cenové rozpätie v danom regióne, čo žalobca podľa jeho vyjadrenia preukázal doručenými cenníkmi iných autoservisov. V tomto kontexte žalobca poukázal na rozhodnutie bývalého Okresného súdu Bratislava I, Okresného súdu Košice, ktoré boli potvrdené odvolacími súdmi.

Vo vzťahu k argumentácii žalovanej, ktorá doručila rámcové zmluvy s autoservismi žalobca uviedol, že takéto zmluvy nie sú povolené v Slovenskej republike a ani v EÚ, nepoživajú právnu ochranu a v tomto kontexte žalobca poukázal na rozsudok SDEÚ vo veci C 32/11.

Žalobca taktiež uviedol, že nárok na zaplatenie úroku z omeškania z uplatneného nároku je dôvodný a v tomto kontexte zotrval na argumentácii uvedenej v žalobe.

4. Žalovaná súdu doručila vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k odporu, v zmysle ktorého sa nestotožnila s argumentáciou uvádzanou žalobcom tak v žalobe, ako aj vo vyjadrení k odporu. Žalovaná konštatovala, že žalobca neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k bezdôvodnému navýšeniu lakovacej konštanty. Taktiež žalovaná zotrvala na argumentácii, že rozlíšenie autoservisov na autorizované opravovne a nezávislé opravovne umožňuje samotná právna úprava, na obsah ktorej poukázal žalobca tak v žalobe, ako aj vo vyjadrení k odporu. Žalovaná namietla odkaz žalobcu na rozsudok SDEÚ vo veci C - 32/2011 z dôvodu, že SDEÚ sa nezaoberal uzatváraním dvojstranných zmlúv medzi poisťovňami a opravovňami a výške normohodiny. V uvedenom spore išlo o posúdenie prejudiciálnej otázky vo vzťahu k dvojstranným dohodám medzi poisťovňami a predajcami automobilov z dôvodu, že podmienky, ktoré si medzi sebou

dohodli by mohli negatívne vplývať na poistenú osobu ako spotrebiteľa. V prejednávanej veci nejde o autoservis - žalobcu, ktorý by bol predajcom 40C/91/2023 7

automobilov a žalobca nepreukázal, že by žalovaná mala upraviť výšku normohodiny v závislosti od počtu uzatvorených poistných zmlúv s opravovňou.

Žalovaná zotrvala návrhu, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania.

Strany sporu následne doručili súdu ešte podania, v zmysle ktorých zotrvali na svojich argumentáciách uvádzaných už súdom v citovaných podaniach.

5. Súd vo veci určil termín pojednávania na deň 19.05.2005, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu, ktorý žiadal, aby súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.

Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila, svoju neprítomnosť ospravedlnila a zároveň žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol na základe argumentácie žalovanej uvedenej v odpore a v následných písomných podaniach doručených súdu.

6. Podľa ustanovenia § 4 ods.1 zákona č.381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa ustanovenia §4 ods2, písm. b/ cit. zákona poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí.

Podľa ustanovenia § 4 ods.4 cit. zákona poistený má právo, aby poisťovateľ za neho poskytol poškodenému poistné plnenie v rozsahu podľa odseku 2, ak ku škodovej udalosti, pri ktorej táto škoda vznikla a za ktorú poistený zodpovedá, došlo v čase trvania poistenia zodpovednosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 11 ods.6 cit. zákona poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené. Podľa ustanovenia §11 ods.7 cit. zákona poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške 40C/91/2023 8

náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

Podľa ustanovenia § 15 ods.1 cit. zákona náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi²⁰) a je povinný tento nárok preukázať.²¹)

Podľa ustanovenia § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa ustanovenia § 442 ods.1 OZ uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa ustanovenia § 524 ods.1 Občianskeho zákonníka (ďalej OZ)veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa ustanovenia §524 ods.2 OZ s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa ustanovenia § 525 ods.1 OZ postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

Podľa ustanovenia §525 ods.2 OZ nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa ustanovenia § 526 ods.1 OZ postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

7. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 726,05 € spolu s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo žalovanej, respektíve priznanej sumy od 16.08.2023 do zaplattenia.

Súd má za preukázané, že dňa 30.06.2023 došlo k poistnej udalosti, v dôsledku ktorej bolo poškodené motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu vodičom motorového vozidla povinne zmluvne poistené u žalovanej.

V konaní nebolo sporné, že poškodený uzatvoril platnú zmluvu o postúpení pohľadávky voči žalovanej so žalobcom v zmysle citovaného ustanovenia § 524 a následne Občianskeho zákonníka.

Taktiež v konaní súd mal za preukázané, že žalovaná dňom 31.07.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti a žalobcovi na základe výsledkov šetrenia poistnej udalosti priznala nárok za opravu motorového vozidla s sumou 2 254,97 €. 40C/91/2023 9

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že boli splnené podmienky, aby žalovaná nahradila žalobcovi vzniknutú škodu v rozsahu faktúry, ktorá bola žalobcom vystavená. Motorové vozidlo právneho predchodcu žalobcu bolo poškodené v rozsahu fakturovanej opravy. Právne predchodcovi žalobcu následne žalobcovi vznikol nárok na uplatnenie pohľadávky, ktorá žalovanou nebola v celom rozsahu vyplatená s poukazom na ustanovenie § 15 zákona o PZP.

Žalovaná poistné plnenie krátila o sumu 726,05 € so strohým odôvodnením uvedenom v oznámení o poistnom plnení, že išlo o neprimerane účtovanú prácu. Z obsahu oznámenia vyplýva, že žalovaná pri výpočte poistného plnenia do nákladov na opravu vozidla priznala alternatívne náhradné diely, primerané náklady na cenu práce pre neautorizovaný servis vo výške 21 € bez DPH, ktoré podľa vyjadrenia žalovanej mali zodpovedať priemernej sadzbe normohodiny práce neautorizovaných servisov v danom regióne a čase. Do poistného plnenia boli priznané, podľa vyjadrenia žalovanej, primerané náklady na lakovací materiál vypočítané v kalkulačnom programe tak, že výška lakovacej konštanty bola ustálená na 100 %.

Súd má za to, že žalovaná pri likvidácii poistnej udalosti postupovala v rozpore s platnou právnou úpravou a nebola oprávnená krátiť cenu normohodiny na 21€ bez DPH. Žalobca riadne vyfakturoval cenu práce tak, že podľa faktúry doručenej žalovanej cenu práce ustálil žalobca na 42 €/hodina, ktorá cena je obvyklá s cenami uvádzanými autoservismi vykonávajúcimi opravu poškodených motorových vozidiel v danom regióne. Žalovaná taktiež nebola oprávnená krátiť cenu lakovacieho materiálu a práce, keďže žalobca riadne vyfakturoval túto cenu pri určení lakovacej konštanty 130 %. Žalovaná v oznámení o poistnom plnení neuviedla žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by mali spochybniť žalobcom ustálenú cenu práce za hodinu a aj ustálenú lakováciu konštantu na 130 %.

Z faktúry doručenej žalobcom jednoznačne vyplýva, že žalobca žalovanej riadne vyfakturoval každú položku súvisiacu s opravou motorového vozidla, ktoré v dôsledku škodovej udalosti zavinenej poisteným žalovanej, bolo žalobcom opravované, tak aby motorové vozidlo získalo opäť parametre vozidla pred škodovou udalosťou.

Z rozhodovacej praxe súdov je zrejmé, že motorové vozidlo, aj keď je opravené v dôsledku škodovej udalosti stráca na hodnote už len tým, že bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody.

Žalovaná nedôvodne krátila plnenie ceny práce za normohodinu. Vykonanie opravy nezmluvným, či neautorizovaným servisom samo o sebe bez ďalšieho nediskvalifikuje poisteného z možností preplatenia normohodiny práce vyúčtovanej autoservisom. Argumentácia žalovanej, v ktorej poukazovala na rozdiely medzi autorizovanými a neautorizovanými servismi je aktuálne jednotnou rozhodovacou praxou súdov prekonaná a nemá oporu vo vnútroštátnej ani európskej legislatíve. Súd konštatuje, že absentuje akýkoľvek zákonný podklad pre jednostranné nanútenie vôle poisťovateľa pri výbere servisu a uprednostňovanie zmluvných či autorizovaných servisov môže mať výlučne len odporúčací charakter. V rámci voľného trhu je na poistenom, v akom autoservise si nechá poškodené motorové vozidlo opraviť, pokiaľ náklady boli účelne vynaložené a smerovali k odstráneniu následkov spôsobených poistnou udalosťou, ktorá je predmetom poistného krytia. Súd konštatuje, že nemožno od poškodeného spravodlivo žiadať, aby zohľadňujúc finančný 40C/91/2023 10

záujem poisťovne - žalovanej si pred opravou motorového vozidla robil prieskum na trhu a oslovil za účelom opravy vozidla, s cieľom zníženia ceny opravy, servis ponúkajúci najnižšiu cenu v regióne. Autoservisy majú rovnaké postavenie a aj s poukazom na ochranu hospodárskej súťaže a európsku legislatívu podporenú aktuálnou rozhodovacou praxou súdov na Slovensku nie je možné preferovať

či zvyhodňovať len niektoré z nich. Uvedená argumentácia vyplýva aj z nariadenia Komisie Európskej únie č. 330/2010 zo dňa 20.04.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov a nariadenia Komisie EÚ č. 461/2010 z 27.05.2010 o uplatňovaní článku 101 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie na kategórie vertikálnych dohôd a zosúladených postupov v sektore motorových vozidiel, ktoré sa vzťahuje najmä k predajnému trhu a v zmysle ktorého majú všetky servisy rovnaké postavenie a nie je prípustné zvyhodňovať či znevýhodňovať niektoré z nich.

Ak daný servis má oprávnenie na vykonávanie opravárenskej činnosti môže poskytovať rovnako kvalitné služby ako akýkoľvek iný servis. Aj podľa praxe a usmernení Európskej únie, ak servis dodrží technologický postup daný výrobcom či presnú špecifikáciu povolených náhradných dielov a náplní, nemôže byť návšteva servisu mimo servisnej siete výrobcov dôvodom k strate garancií, respektíve spochybňovania kvality opráv a následne dôvodom krátenia poistného plnenia. Súd taktiež uvádza, že ceny na trhu sú tvorené všetkými servismi, bez ohľadu na to, či sa jedná o servisy zmluvné, nezmluvné, autorizované, neautorizované, viď rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3 Co/51/2024.

V prejednávanej veci súd konštatuje, že právny predchodca žalobcu si slobodne vybral autoservis - žalobcu a v dôvere si nechal u neho opraviť poškodené motorové vozidlo. Súd má jednoznačne za preukázané, že žalobca preukázal, že cena práce za normohodinu neprekračuje výšku obvyklých cien iných autoservisov v danom regióne a cena opravy vo výške 42 € za hodinu bola obdobná, dokonca výhodnejšia ako cena autorizovaných servisov. To, že žalovaná predložila cenníky lacnejších autoservisov ešte neznamená, že mala právo krátiť poistné plnenie v neprospech právneho predchodcu žalobcu, respektíve žalobcu.

V prejednávanej veci strany sporu preukázali spodnú a hornú hranicu cien prác v autoservisoch. Aby bolo možné krátiť poistné plnenie, muselo by prísť k takej cene práce, ktorá by sa pohybovala rádovo nad rámec ceny obvyklej. Žalobca doručenými listinnými dôkazmi počas konania preukázal, že cena práce ním fakturovaná bola primeraná oproti ostatným autoservisom v danom regióne a z tohto dôvodu súd má za to, že osvedčil nárok na náhradu za cenu normohodiny v rozsahu vyčíslenom v žalobe na základe vystavenej faktúry.

Žalovaná nemá žiadne zákonné oprávnenie krátiť poistné plnenie len výhradne z dôvodu, že právny predchodca žalobcu si vybral ako opravu autoservis prevádzkovaný žalobcom.

K výške lakovacej konštanty súd uvádza, že žalobcom uplatnená lakovacia konštanta je primeraná vzhľadom na potrebu opravy motorového vozidla a jeho uvedenia do predošlého stavu pred škodovou udalosťou. Žalobca v žalobe uviedol, že poškodené motorové vozidlo malo pred škodovou udalosťou nanesený lak metalízu, ktorý bolo potrebné v rámci odstránenia následkov škodovej udalosti natrieť v dvoch vrstvách.

Súd uvádza, že pokiaľ ide o systém Audatex, tak tento bol použitý na kalkuláciu oboma zmluvnými stranami s rozdielnymi výsledkami. Taktiež strany sporu predložili kalkulácie, 40C/91/2023 11

ktoré majú rovnakú povahu, ale sa líšia výškou nákladov na lakováciu konštantu. Súd má za to, že ak žalovaná vychádza z výsledkov zistených v rámci likvidácie poistnej udalosti a spochybňuje lakováciu konštantu uvedenú autoservisom bola povinná za účelom krátenia poistného plnenia vykonať ďalšie šetrenie poistnej udalosti a bola povinná jednoznačne uviesť, prečo by mal byť použitý žalobcom iný lakovací koeficient ako ten, ktorý žalobca použil. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na poškodeného a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi. Zo strany žalovanej nepostačujú len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho rozsahu opravy lakovania motorového vozidla. Žalovaná bola povinná tieto tvrdenia jednoznačne preukázať. Žalovaná upravila výšku uplatneného plnenia len znížením lakovacej konštanty bez toho, aby si vyžiadala od žalobcu, ak mala pochybnosti o odôvodnení účtovanej sumy lakovacieho materiálu, potrebné podklady za účelom ozrejmenia, či technológiu ktorú použil žalobca, prípadne druh laku, bol nútený v rozsahu žalobcom účtovanej lakovacej konštanty. Žalovaná v konaní bola povinná svoje tvrdenia ohľadom lakovacej konštanty preukázať. V tomto kontexte súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/76/2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/183/2019. Súd konštatuje, že žalovaná nemohla svoje tvrdenia oprieť len o to, že postupovala v zmysle programu Audatex, ktorý obsahuje už v systéme uvedené údaje od výrobcov a ustáliť lakováciu konštantu na 100 %. Žalovaná v konaní vôbec nezisťovala s odbornou starostlivosťou aké dôvody viedli žalobcu k stanoveniu lakovacej konštanty vo výške 130 %. Nie je možné pričítať na škodu žalobcu, respektíve jeho právneho predchodcu, že žalovaná si nesplnila svoju povinnosť riadne vyšetriť poistnú udalosť.

Žalovaná neopodstatnene poskytla žalobcovi poistné plnenie len vo výške 2 254,97 €, v dôsledku čoho svojvoľne znížila poistné plnenie o sumu 726,05 €. Žalovaná sa svojím peňažným plnením dostala do

omeškania od 16.08.2023, keďže z obsahu oznámenia o poistnom plnení vypracovanom žalovanou dňa 01.08.2023 vyplýva, že žalovaná sama uviedla, že dňa 31.07.2023 ukončila šetrenie poistnej udalosti a na základe tejto skutočnosti žalobcovi oznámila, že na jeho účet vypláca poistné plnenie vo výške 2 254,97 €. Pätnásťdňová lehota na poskytnutie peňažného plnenia titulom náhrady poistného plnenia žalovanej uplynula dňom 15.08.2023 a dňom 16.08.2023 sa žalovaná dostala s peňažným plnením do omeškania, tak ako súd už uviedol.

8. Podľa ustanovenia § 218 ods.1 CSP obsah rozhodnutia vo veci samej vysloví súd vo výroku rozsudku. Vo výroku súd rozhodne tiež o nároku na náhradu trov konania, ak sa o ňom nerozhoduje samostatne. Podľa ustanovenia § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ustanovenia § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ustanovenia § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. 40C/91/2023 12

9. Súd žalobcovi vo vzťahu k žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu sto percent (100 %) z dôvodu, že žalobca v konaní mal plný úspech.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV, písomne v dvoch vyhoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) / § 363 CSP/.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 364 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci / § 365 ods.1 CSP/.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej / § 365 ods.2 CSP/.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania / § 365 ods.3 CSP/.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
 - b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
 - c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
 - d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie / § 366 CSP/.
- 40C/91/2023 13

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.